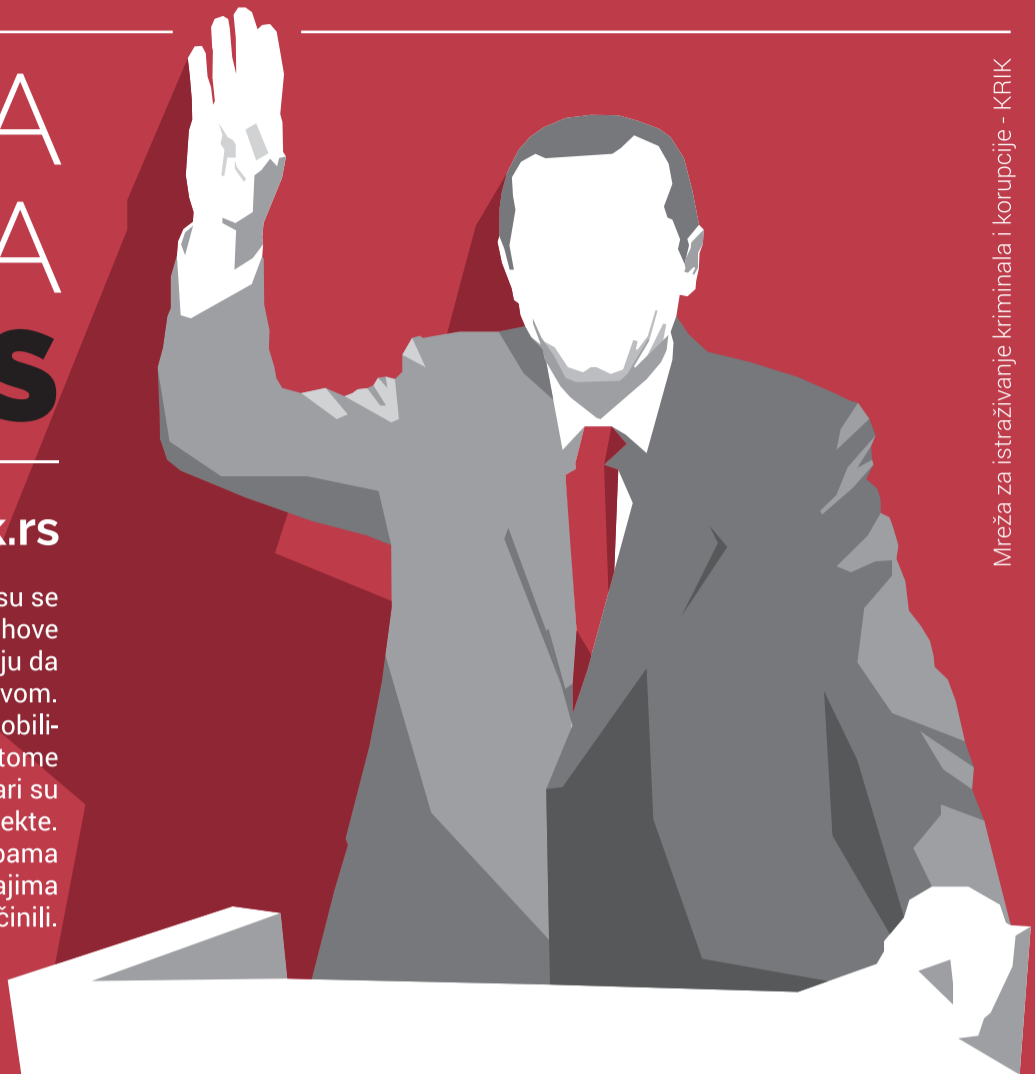

IMOVINA POLITIČARA NA **KRIK.RS**

imovinapoliticara.krik.rs

Baza imovine političara otkriva šta poseduju, čime su se bavili i sa kim su poslovali ključni političari i članovi njihove uže porodice. Podaci sadržani u bazi omogućavaju da građani bolje razumeju ko su ljudi koji upravljaju državom. Profili sadrže informacije o stanovima, kućama, automobilima i kompanijama aktuelnih ministara, kao i detalje o tome kako su ih stekli. Iz baze može da se sazna koji političari su učestvovali u divljoj gradnji i imaju nelegalizovane objekte. Tu su i podaci o podignutim kreditima, lizinzima, osobama sa kojima su sklapali poslovna partnerstva i prekršajima koje su počinili.

Mreža za istraživanje kriminala i korupcije - KRIK

ŠEFOVI SRPSKOG PARLAMENTA

KRIK otkriva detalje o imovini, poslovima i postupcima koji su vođeni protiv šefova najvišeg zakonodavnog tela u zemlji – predsednice Narodne skupštine Srbije Maje Gojković i potpredsednika Veroljuba Arsića, Vladimira Marinkovića, Đorđa Milićevića, Vjerice Radete i Gordane Čomić. U „Danasovom“ dodatku možete pročitati skraćenu verziju njihovih imovinskih kartona, a sve detalje i dokumenta koja su novinari sakupili tokom istraživanja možete pogledati u bazi imovine političara na KRIK-ovom sajtu na linku: <https://imovinapoliticara.krik.rs/>

**MAJA
GOJKOVIĆ**
Srpska napredna
stranka

PODACI O PRIMANJIMA

Kao predsednica Narodne skupštine Gojković mesečno prima 107.369 dinara, a od skupštine mesečno dobija 28.686 dinara paušala i 35.000 dinara po osnovu prava na isplate naknade zakupa stana u Beogradu. Gojković je i predsednica upravnog odbora Agencije za zaštitu od jonizujućih zračenja i nuklearnu sigurnost Srbije za šta prima mesečnu naknadu od 47.347 dinara.

NEKRETNINE

Maja Gojković vlasnica je dva stana – dvosobnog i trosobnog – u centru Novog Sada. Trosoban stan Gojković je kupila u izgradnji u oktobru 2000, ali nije poznato koliko ga je platila jer je ugovor o kupovini uništen pošto je prošao

Gojković je u javnosti poznata po čestoj promeni stranačkih dresova. Odrasla je u advokatskoj porodici i karijeru je započela u očevoj kancelariji, ali je ubrzo napustila struku i posvetila se politici. Godinama je bila verna Srpskoj radikalnoj stranci i kao kandidatkinja te stranke 2004. bila je izabrana za gradonačelnicu rodnog Novog Sada. Njen mandat obeležila je afera u vezi sa kršenjem ugovora o izgradnji autobuske stanice u Novom Sadu. U ovom slučaju Grad Novi Sad, sa Majom Gojković na čelu, ošteti je domaćeg investitora. Nakon razlaza sa radikalima, osnovala je svoju Narodnu partiju i politički sarađivala sa Demokratskom strankom Srbije i Novom Srbijom. Kasnije se udružila sa Ujedinjenim regionima Srbije i na lokalnim izborima 2012. bila njihova kandidatkinja za gradonačelnicu Novog Sada. Nakon dolaska na vlast Srpske napredne stranke 2012. Gojković prelazi kod njih. Kada nije bila na javnoj funkciji bavila se advokaturom i zastupala, između ostalog, člana Demokratske stranke na suđenju u aferi „Bodrum“. Njen rođeni brat Dragan takođe je advokat i branio je nekoliko poznatih kriminalaca. Porodica Gojković poseduje veliki broj nekretnina, od kojih su neke u centru Novog Sada. Gojković je na čelu Narodne skupštine od 2014. godine.

rok za njegovo čuvanje. Dvosoban stan nasledila je 1985. godine.

Porodica Gojković u Novom Sadu poseduje nekoliko nekretnina – Majina majka Slavka vlasnica je tri stana, a sa braćom deli vlasništvo nad dve kuće i dve zgrade. Neki od ovih objekata izgrađeni su bez dozvole za gradnju. Slavka Gojković poseduje i vikendicu u Beočinu, kao i imovinu i kuću u selu Gornja Trepča kod Čačka.

PODACI O KREDITIMA

Brat Dragan Gojković je u januaru 2013. od crnogorskog biznismena Vidaka Mitrovića pozajmio 126.300 evra. Dogovor je bio da Gojković vrati dug za manje od tri meseca, a kao zalog za pozajmicu dao je polovinu stana u centru Novog Sada koji je delio sa suprugom. Pošto nije vratio dug, Mitrović je postao vlasnik njegove polovine stana, dok druga polovina i dalje pripada Gojkovićevoj supruzi.

PODACI O KOMPANIJAMA

Gojković je karijeru započela u advokatskoj kancelariji pokojnog oca Mite – u advokatsku komoru upisana je 1990. godine. Kancelarija je aktivna i danas, osim što je Gojković, zbog dolaska na javne funkcije, povremeno obustavljala svoj rad. Gojković je bila pravna savetnica Vojislava Šešelja u postupku koji je protiv njega pokrenuo Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju u Hagu. Klijent joj je bio i bivši poslanik DS-a Alen Selimović, akter afere „Bodrum“ – jer je tokom skupštinskog glasanja ubacio poslaničku karticu poslanika koji nije bio prisutan i tako omogućio kvorum za glasanje i izbor Kori Udovički za guvernerku Narodne banke Srbije.

Osim advokatske kancelarije, Gojković je bila suvlasnica i kompanije „Velika Srbija“. Kompaniju je osnovala sa stranačkim kolegama iz Srpske radikalne stranke 2000. „Velika Srbija“ je i danas aktivna i bavi se izdavanjem istoimenog časopisa za promociju SRS-a. Gojković je prestala da bude suvlasnica

kompanije u januaru 2012. kada nekoliko njih napušta „Veliku Srbiju“, među kojima i Aleksandar Vučić.

PODACI O POSTUPCIMA

Maja Gojković saslušana je kao svedok u postupku koji se vodi po tužbama Ilije Devića u vezi sa izgradnjom nove glavne autobuske stanice u Novom Sadu. Ugovor o izgradnji stanice Gojković je potpisala kao gradonačelnica. Njime se grad obavezao da će međumesni i međunarodni saobraćaj preusmeriti na novoizgrađenu stanicu, što nikada nije učinio. Dević je zato podneo nekoliko tužbi za naknadu štete. Dević je 2004. privatizovao novosadsku firmu za prevoz putnika ATP Vojvodina, a ova privatizacija jedna je od 24 sporne privatizacije kojima se bavio Savet za borbu protiv korupcije. I sam Dević bio je predmet istrage – u februaru 2014. bio je uhapšen zbog sumnje da je utajio porez i zloupotrebio službeni položaj, što on smatra političkim procesom protiv njega.

Brat Maje Gojković ošteti je JKP „Čistoća“ iz Novog Sada za više od milion dinara. Njega je ovo javno preduzeće angažovalo 2011. da ih zastupa, a zaradu mu isplaćivalo u delovima. Gojković se, međutim, obratio sudu predlogom za izvršenje tražeći da mu se isplati sav iznos. Zbog izvršenja koje je sud pokrenuo sa računa „Čistoće“ skinuto je milion dinara više nego što je Gojkoviću sledovalo. Pošto nije vratio višak novca koji mu je legao na račun, „Čistoća“ je podnela tužbu. Osnovni sud u Novom Sadu je u februaru 2016. presudom naložio Gojkoviću da vrati oko 755 hiljada dinara na račun „Čistoće“.

GORĐANA ČOMIĆ

Demokratska
stranka

Potpredsednica Narodne skupštine Gordana Čomić je diplomirana fizičarka, ali je u politici oko tri decenije. U Demokratskoj stranci je od njenog osnivanja 1990, a toj političkoj opciji verna je do danas. Od 2000. godine je aktivistkinja „Ženske političke mreže“, pokreta koji su osnovale članice političkih stranaka demokratske opozicije. Gotovo dve decenije sedi u skupštinskim klupama. Krajem devedesetih je u nekoliko mandata bila poslanica u pokrajinskoj, a od 2000. godine u Narodnoj skupštini. Čomić sa porodicom stanuje u Novom Sadu. Ne poseduje nekretnine na svoje ime, ali je u razgovoru za KRIK istakla da je važno da žene imaju ravnopravan pristup vlasništvu nad nekretninama. Smatra da podaci o imovini funkcionera moraju da budu dostupni javnosti. „Imovina 'na izvol'te' svih na javnim poslovima koji se finansiraju iz budžeta je obavezna zbog toga što to pomaže izgradnji integriteta ljudi na javnim poslovima.“

PODACI O PRIMANJIMA

Mesečna plata Gordane Čomić kao potpredsednice Narodne skupštine iznosi 120.000 dinara.

NEKRETNINE

Čomić ne poseduje nekretnine na svoje ime. Njen suprug Dragan vlasnik je troiposobnog stana u centru Novog Sada, na obali Dunava. Stan je otkupio od države u decembru 1992. godine. U intervjuu za KRIK Čomić je rekla da ne zna koliko je njen muž platio stan, ali je potvrdila da je stan otkupljen od (državne firme) „Agrovojvodine“ ili pravnog naslednika koji je upravljao imovinom tog preduzeća. Gordanin suprug suvlasnik je i stana na Limanu, koji je sa sestrom nasledio od roditelja.

PODACI O POKRETNOSTIMA

Gordana Čomić ne poseduje automobil, ali članovi njene porodice, sin i ćerka, vlasnici su automobila „KIA“ iz 2013. i „ševrolet spark“ iz 2008. godine.

PODACI O KOMPANIJAMA

Čomić je predsednica upravnog odbora Fondacije za unapređenje demokratije „Ljuba Davidović“ koju je u martu 1991. osnovala Demokratska stranka. Fondacija dodeljuje stipendije najboljim studentima i organizuje skupove posvećene unapređenju demokratije.

Njena ćerka Mia zastupnica je udruženja Neokulturna inicijativa van okvira (NIVO) osnovanog sa ciljem da podiže nivo važnosti kulture i umetnosti i zalaže se za ravnopravnost polova i promovisanje evropskih vrednosti.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ

Socijalistička partija
Srbije

Milićević je potpredsednik srpskog parlamenta koji ima najviše poslovnih veza sa ljudima koji su krivično gonjeni, kako otkriva KRIK. Među njegovim poslovnim partnerima nalaze se: bokserki sudija Aleksandar Vučićević koji je učestvovao u nasilju u noćnom klubu, bivši načelnik gradske uprave Valjevo Aleksandar Vujčić Subotić koji je uhapšen 2017. pod sumnjom da je primio mito za lažiranje javne nabavke, kao i Sreten Jović koji je osuđen jer je automobilom udario traktoristu. Poslovni partner bio mu je i Mihailo Todorović kome se sudilo pod optužbama za malverzacije sa robnim rezervama pšenice – ali je oslobođen. Milićević se u SPS učlanio iste godine kada je postao punoletan. U klupama Narodne skupštine sedi od 2008. Po zanimanju ekonomista, bio je odbornik i gradske skupštine u Valjevu. Tri godine je bio član programskog odbora Radiodifuzne ustanove Radio-televizije Srbije (RTS), sve do kraja 2015. Sa lokalnim stranačkim kolegama bio je suvlasnik kompanije „Valjevski biznis centar“. Vlasništvo u ovoj kompaniji preuzeli su od lokalnog odbora SPS-a, a firma je vlasnica objekta u centru Valjeva.

PODACI O PRIMANJIMA

Milićević kao potpredsednik Narodne skupštine prima mesečnu platu od 90.358 dinara i paušal u iznosu od 28.686 dinara.

NEKRETNINE

Potpredsednik Narodne skupštine nema nijednu nekretninu na svoje ime. Njegov otac vlasnik je kuće u centru Valjeva, a u dvorištu se nalaze i dva nele-

galno izgrađena objekta čija namena nije poznata.

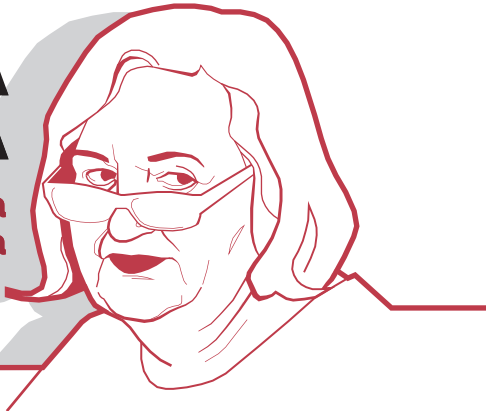
PODACI O KOMPANIJAMA

Milićević je od 2010. do 2012. sa dvadeset stranačkih kolega bio suvlasnik kompanije „Valjevski biznis centar“ koju je osnovao opštinski odbor SPS-a iz Valjeva. U vlasništvu firme je zgrada od 445 kvadrata u centru Valjeva. Milićević nije prijavio Agenciji za borbu protiv korupcije da je posedovao ovu firmu, sudeći po njegovim ranijim imovinskim kartonima. Svoj deo Milićević je

poklonio jednom od suvlasnika - Aleksandru Vučićeviću protiv kojeg se vodio krivični postupak za nasilničko ponašanje. Postupak je obustavljen primenom instituta oportuniteta. Udeo u vlasništvu imao je i Stanko Terzić koji je tri meseca po izlasku iz firme postao gradonačelnik Valjeva. Među suvlasnicima je bio i Đorđe Milanović, danas direktor JKP „Vodovod-Valjevo“ i zastupnik fudbalskog kluba „Junior Novo Naselje“ iz Valjeva. „Valjevski biznis centar“ dobio je 600.000 dinara (oko 5.000 evra) iz gradskog budžeta na ime izdavanja prostorija udruženju „Trgovačka zona“, u periodu od februara 2017. do februara 2018. Na kraju 2017. godine firma je imala gubitak od oko 870.000 dinara.

VJERICA RADETA

Srpska radikalna
stranka

PODACI O PRIMANJIMA

Radeta kao potpredsednica Narodne skupštine prima mesečnu platu od 114.000 dinara, a osim toga od decembra 2016. prima i penziju u iznosu 59.000 dinara.

NEKRETNINE

Radeta je vlasnica trosobnog stana u Zemunu, ali se on ne vodi na njeno ime u katastru. Novinari KRIK-a locirali su stan u zgradi nedaleko od fudbalskog stadiona „Zemun“ i komšije su potvrdile da on pripada Radeti. Radeta je stan otkupila od države. Veričina sestra Željka vlasnica je garsonjere, garaže i placa.

PODACI O KOMPANIJAMA

Vjerica Radeta bila je vlasnica 52 akcije u preduzeću „Pinki-Zemun“ koje je prodala 2010. godine za 1.030 dinara po akciji. Tokom vladavine radikala u Zemunu devedesetih godina direktor „Pinki-Zemun“ bio je Aleksandar Vučić – od početka 1997. do sredine 1998.

Od februara 2013. do jula 2016. bila je direktorka kompanije „Velika Srbija“ koju su osnovali istaknuti članovi Srpske radikalne stranke. „Velika Srbija“ posluje i danas i u većinskom je vlasništvu Vojislava Šešelja. Izdaje časopis u kome promovise aktivnosti SRS-a.

Radeta je upraviteljka Fondacije Marko Nikolić koja je osnovana u februaru 2016. godine na adresi sedišta Srpske radikalne stranke u Zemunu. Kako piše u statutu, Radmila i Đorđe Nikolić su svoju imovinu donirali fondaciji koja nosi ime njihovog preminulog sina, s idejom da se sredstva koriste za štampanje „vrednih naučnih, književnih i filozofskih dela“. O tome koja dela će se štampati odlučuje dvotrećinska većina upravnog odbora koji ima 15 članova i u kome su, između ostalih, Šešelj, njegov sin, kao i narodni poslanik SRS-a

VEROLJUB ARSIĆ

Srpska napredna
stranka

Samo u jednom danu u septembru 2007. Veroljub Arsić kupio je tri stana u beogradskom naselju Mirijevo od investitora koji je pod istragom zbog sumnje da je preprodavao nekretnine i ošteti građane za nekoliko desetina hiljada evra. Iako je investitor preprodavao stanove u zgradama u kojima je i Arsić kupio stanove, on, međutim, nije oštećen. Arsić je u istom naselju godinu dana ranije kupio stan od investitora koji je takođe pod istragom zbog prevare i preprodaje stanova. Sem politikom, Arsić se bavi i trgovinom mesom. Nakon što je postao poslanik, nije se odrekao upravljanja svojom kompanijom, zbog čega ga je sud novčano kaznio 2015. godine. Za poslanika je biran od 2000. godine – prvo kao kadar Srpske radikalne stranke, da bi odmah nakon formiranja Srpske napredne stranke prešao u njihov tabor. 2014. postaje potpredsednik parlamenta. Osim poslaničke plate, novac dobija i kao odbornik SNS-a u Požarevcu. Arsić sa porodicom poseduje nekoliko nekretnina.

PODACI O PRIMANJIMA

Miroljub Arsić kao potpredsednik Narodne skupštine mesečno prima 81.000 dinara, kao i paušal od 30.300 dinara. Osim toga, kao odbornik SNS-a u Požarevcu Arsić mesečno prima 16.000 dinara, podaci su Agencije za borbu

PODACI O POSTUPCIMA

Agencija za borbu protiv korupcije pokrenula je postupak protiv Milićevića jer nije na vreme prijavio imovinu kada je u maju 2012. ponovo izabran za narodnog poslanika. Umesto u zakonskom roku od 30 dana, Milićević je imovinu prijavio sa 120 dana zakašnjenja. Agencija mu je zbog toga u februaru 2013. izrekla meru upozorenja i pokrenula prekršajni postupak. Milićević se branio tvrdeći da je smatrao da nije bio dužan da podnese novi izveštaj jer je bio ponovo izabran na istu funkciju. Kažnjen je minimalnom novčanom kaznom od 50 hiljada dinara, jer je sud smatrao da je prekršaj učinio iz nehata.

Vjericu Radetu koja je, između ostalog, poznata po kletvama izgovorenim u Narodnoj skupštini, Međunarodni sud u Hagu optužio je zbog nepoštovanja tog suda u postupku protiv predsednika njene stranke Vojislava Šešelja. Interpol je za njom raspisao crvenu poternicu tražeći da bude izručena Hagu. Za razliku od Šešelja koji se dobrovoljno predao međunarodnom sudu, Radeta je isticala da nema nameru da napušta Srbiju, a zaleđinu joj je dala i odluka suda u Srbiji da nema osnova da bude izručena. Radeta je tokom vladavine radikala devedesetih u Zemunu, bila je načelnica i sekretarka Opštine Zemun, a kasnije i zamenica ministra pravde. U više navrata bila je poslanica. Skupštinu je morala da napusti 2012. godine kada SRS na izborima nije prešao cenzus, a vratila se nakon parlamentarnih izbora 2016. Diplomirala je pravo na Univerzitetu u Sarajevu. Njena rođena sestra Željka takođe je funkcionerka – radi u Opštini Zemun i jedna je od članica Republičke izborne komisije (RIK). Protiv obe sestre Radeta Agencija za borbu protiv korupcije vodila je postupak zbog neprijavlivanja imovine.

Nemanja Šarović. Nema dostupnih podataka o tome koja su dela štampana.

PODACI O POSTUPCIMA

Tokom suđenja predsedniku SRS-a Vojislavu Šešelj u Haškom tribunalu, ovaj sud optužio je troje radikala i narodnih poslanika među kojima i Vjericu Radetu zbog nepoštovanja suda. Oni su, navodi sud, ometali dva svedoka u postupku – zastrašivali ih, pretili im ili nudili mito i tako uticali na njihovo svedočenje. Po nalogu suda, Interpol je u martu 2017. izdao crvenu poternicu za svo troje radikala. Nisu izručeni jer je Viši sud u Beogradu utvrdio da za to nema osnova jer se izručenje srpskih državljana odnosi na najteža krivična dela, ali ne i na krivično delo „nepoštovanje međunarodnog suda“. Nakon što je pravni naslednik Haškog tribunala izrazio da je voljan da slučaj poveri srpskom pravosuđu, Ministarstvo pravde je u martu 2018. godine poslalo odgovor da je Srbija spremna da preuzme slučaj.

Protiv Vjerice vođen je postupak jer nije na vreme prijavila imovinu Agenciji za borbu protiv korupcije. Kažnjena je u septembru 2014. minimalnom kaznom od 50 hiljada dinara.

Isti postupak vođen je i protiv njene sestre Željke – nakon što je prestala da obavlja funkciju člana Republičke izborne komisije u julu 2012, bila je dužna da u roku od 30 dana Agenciji za borbu protiv korupcije podnese novi izveštaj o imovini i prihodima. To nije učinila na vreme, zbog čega joj je Agencija izrekla meru upozorenja i pokrenula postupak pred Prekršajnim sudom u Beogradu. Iako diplomirana pravnik, Željka Radeta se na sudu branila nepoznavanjem propisa tvrdeći da nije bila sigurna da li treba da podnese izveštaj. Sud joj je izrekao meru upozorenja i naložio joj da plati hiljadu dinara sudskih troškova.

protiv korupcije.

NEKRETNINE

Arsić je vlasnik višespratne kuće novije gradnje u centru Požarevca. Od sredi-

ne 2006. kuća se nalazi pod hipotekom jer je Arsić podigao kredit od oko 157 hiljada švajcarskih franaka za kupovinu četvorosobnog stana u Beogradu. Ovaj stan je Arsić je kupio 2006. godine u beogradskom naselju Mirijevo, a godinu dana kasnije još tri stana u istom stambenom bloku. Stanove je kupio od investitora Filipa Rakića i Aleksandra Čirića protiv kojih su pokrenute istrage zbog prevare i prodaje istih nekretnina nekoliko puta.

Arsićev otac vlasnik je kuće i nelegalne pomoćne zgrade u selu Dobra kraj Dunava, u opštini Golubac. U istoj opštini imanje poseduje i Arsićeva majka Angelina.

PODACI O KOMPANIJAMA

Arsić je sredinom 1992. u Požarevcu osnovao porodičnu kompaniju za trgovinu mesom „Vecko“. Bio je direktor i u vreme kada je postao javni funkcioner što je zakonom zabranjeno. Zbog toga je Agencija za borbu protiv korupcije protiv njega podnela prekršajnu prijavu nakon čega je preneo upravljačka prava, a kasnije za direktora postavio svog oca Milorada. U firmi radi i Arsićeva majka Angelina – ona je od 2009. zaposlena kao knjigovođa. Kompanija je od 2012. do 2014. imala prodavnicu „Bubica“ u mestu Kučajna, u opštini Kučevo.

VLADIMIR MARINKOVIĆ

Socijaldemokratska partija Srbije

PODACI O PRIMANJIMA

Kao narodni poslanik i potpredsednik Narodne skupštine Marinković prima mesečno 105.000 dinara.

NEKRETNINE

Marinković je vlasnik stana u blizini Hotela „Jugoslavija“ na Novom Beogradu. Stan je kupio sredinom 2017. a za njegovu kupovinu podigao je kredit od 122.500 evra zbog koga je stan opteretio hipotekom. Mesečna rata za kredit mu, kako kaže, iznosi oko 500 evra što je više od polovine njegove poslaničke plate. Marinkovićevi roditelji takođe poseduju po jedan stan u Beogradu, a majka je vlasnica i dvosobnog stana na Kopaoniku, udaljenog desetak kilometara od turističkog centra.

PODACI O KOMPANIJAMA

Marinković je posedovao dve agencije za pružanje konsultantskih usluga, ali nije poznato kakve poslove su one imale, niti ko su im bili klijenti. Poslovna dokumenta jedne od njih – „VD kolektiv 2010“ – otkrivaju Marinkovićeve veze sa detektivom Rankom Vukomanovićem kojem se sudilo kao članu grupe koja je krala automobile, a potom ih za novac vraćala vlasnicima. Višegodišnji sudski postupak protiv Vukomanovića obustavljen je jer je krivično delo zastarelo. Marinković je 2013. godinu dana nakon što je postao narodni poslanik, upravljačka prava u ovoj kompaniji preneo na detektiva Vukomanovića. Marinković je i danas većinski vlasnik firme sa 77 odsto udela. On je za KRIK rekao da mu nije poznata Vukomanovićeve kriminalna prošlost.

Marinković je bio i direktor Visoke strukovne škole za preduzetništvo koju je u 2005. osnovao Institut za razvoj malih i srednjih preduzeća Beograd u kojem je Marinković bio zamenik direktora. Institut je ugašen 2010, a pre njegovog gašenja vlasnici firme bili su država Srbija i nekoliko privatnih preduzeća, među kojima i ona u vlasništvu porodice kontroverznog biznismena Bogoljuba Karića. Marinković i njegov otac predaju u školi, a među predavačima

PODACI O POSTUPCIMA

Agencija za borbu protiv korupcije pokrenula je sredinom 2013. godine postupak protiv Arsića jer je, dok je bio na funkciji narodnog poslanika, bio i direktor svoje firme „Vecko“. Prekršajni sud pred kojim se vodio postupak je u nekoliko navrata pokušavao da Arsiću uruči poziv, a tek posle sedam poziva Arsić se dopisom obratio sudu. Neke od izostanaka pred sudom pravdao je obavezama u skupštini. Bez Arsićevog izjašnjenja o slučaju, sud ga je u februaru 2015. osudio na minimalnu novčanu kaznu od 50.000 dinara.

Arsić je vodio i spor protiv države i Grada Požarevca. On i njegov stranački kolega Žikica Đorđević tužili su krajem 2012. državu za naknadu štete jer su nakon napuštanja SRS-a i prelaska u SNS 2008. godine ostali bez odborničkih mandata. Pošto im je Ustavni sud 2012. vratio mandate oni su tužbama pokušali da dobiju novac koji su mogli da zarade da su bili odbornici u skupštini u Požarevcu. Arsić je tako tražio da mu država za period od 2008. do 2012. isplati više od 2,2 miliona dinara za plate, dnevnice i druge zarade. Sud je odbio tužbe uz obrazloženje da bi isplata novca bila neosnovano bogaćenje budući da u tom periodu oni nisu bili odbornici, pa nisu ni zaradili novac. Arsić i Đorđević su se žalili na ovu odluku i postupak još traje.

U skupštinske klupe Marinković je prvi put seo u maju 2012. kao poslanik Socijaldemokratske stranke Rasima Ljajića koja je ušla u koaliciju sa Srpskom naprednom strankom. Dve godine kasnije postao je potpredsednik parlamenta. Zvanje menadžera u bankarstvu Marinković je stekao na Univerzitetu „Braća Karić“ gde je 2008, za godinu dana, završio doktorske studije. Iste godine postao je direktor beogradske Visoke strukovne škole za preduzetništvo među čijim vlasnicima su bile kompanije biznismena Bogoljuba Karića. U istoj školi predaje i njegov otac Darko Marinković. Marinković predaje i na drugim univerzitetima, a u svojoj biografiji ističe i nekoliko desetina naučnih radova čiji je autor. Jedan od objavljenih radova je udžbenik „Etika kao društvena praksa“ koji je napisao zajedno sa ministrom policije Nebojšom Stefanovićem, a u kojem su analizirali nemoralne pojave u društvu, uključujući i vidove korupcije. Marinković ima poslovne veze sa osobom kojoj se sudilo za kriminal. Naime, nakon što je postao član parlamenta, preneo je upravljačka prava u svojoj kompaniji na Ranka Vukomanovića – privatnog detektiva protiv koga se vodio postupak kao člana grupe koja je krala automobile po Beogradu, a potom ih za novac vraćala vlasnicima. Suđenje je nakon više godina zastarelo. Marinković je osnovao najmanje dve konsultantske agencije, ali nije poznato ko su mu klijenti.

bila je i Nataša Stanislavljević, sekretarka za socijalnu zaštitu u upravi grada Beograda koja je Marinkovićev partner u firmi „VD kolektiv 2010“.

PODACI O POSTUPCIMA

Kada je krajem maja 2012. izabran za narodnog poslanika, Marinković je bio dužan da kao javni funkcioner prenese upravljačka prava u kompaniji „VD kolektiv 2010“. Agencija je zbog ovoga Marinkoviću izrekla meru upozorenja. „Nisam znao da treba da prenesem upravljačka prava“, rekao je Marinković za KRIK. „Kada sam dobio (od Agencije) da treba to da uradim, uradio sam.“

Protiv Marinkovića se vodio postupak i 2014. jer je u isto vreme bio na dve funkcije – narodnog poslanika i direktora Visoke strukovne škole za preduzetništvo. Za istovremeno obavljanje ovih funkcija nije na vreme tražio odobrenje Agencije za borbu protiv korupcije zbog čega mu je Agencija izrekla meru upozorenja.

Marinković je kažnjavan i zbog brze vožnje. Saobraćajna policija zaustavila ga je u januaru 2015. jer je vozio 77 kilometra na sat iako je dozvoljena brzina bila 50. Na zapisniku koji je sačinio saobraćajni policajac piše da je Marinković odbio da potpiše zapisnik i rekao: „primedbe ću izjasniti ministru“. Sud ga je osudio na minimalnu novčanu kaznu od 6.000 dinara, dobio je četiri kaznena poena, ali i zabranu da upravlja motornim vozilom 30 dana. Marinković u razgovoru za KRIK kaže da nije tačno da se pozvao na ministra. „Da sam se pozvao na ministra policije, verovatno ne bih tako prošao, platio kaznu i penale. Ja i nemam taj manir, niti sam ja u takvom odnosu prvenstveno sa ministrom policije, da (ga) zovem.“

VIŠE NA IMOVINAPOLITICARA.KRIK.RS

Impresum specijalnog dodatka: urednici Stevan Dojčinović i Bojana Jovanović, koordinator istraživanja Dragana Pećo, istraživači Pavle Petrović, Jelena Radivojević i Milica Vojinović, provera činjenica Bojana Pavlović, tehnička realizacija Miodrag Čakić.